

"Sjajec" izhaja vsaki petek daturan z dnevom nasledje nedelje.

Razširjava velja za Avstrijsko: za celo leto 3 krome, za pol leta razmerno; na Nemčijo stane za celo leto 5 krome, za Ameriko pa 6 krom; na drugo inozemstvo se nizam naročnino z oziroma na visokost postane. Naročnino je platen naprej. Posamezne naročnice se prodajo po 6 vin.

Gremstvo in upravljivo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje Stev. 3.

Štev. 25.

V Ptuju v nedeljo dne 23. junija 1907.

VIII. letnik.

Hujskanje.

"Napravili ste iz moje hiše jamo morilcev..."
Sv. Pismo.

Kakor strupeni zmaj z neštivilnimi glavami, o katerem nam pripovedujejo starodavne bajke, tako se nam dozdeva hujskanje... Povsod je povsod škoduje, dela zdražbo, trpljenje, bratomor, — povsod je in nikjer ga ne moreš usmriti in premagati... Imel si pohlevnega sina, ki ti je delal v otroški hvaležnosti le veselje; ali temni, nevidni zmaj strupenega hujskanja je zastupil njegovo dušo in tvoj otrok te ne pozna več... Imel si dobro žero, s katero si radovljeno nosil bremena življenja, ki ti je bila nevstršena sobotiteljica in sodelavka; ali temni zmaj klerikalnega hujskanja je odvrnil njeno arce od tebe in vasilj lež med vajini osebi in potrosil neve sovraštvo v tvoj hram... Prijatelja si imel, na katerebi bi prelil svojo srčno kri, in vendor je izdal vso ljubezen vsled tihega hujskanja... Nepramagljiv se nam zdi zmaj klerikalne hujskanje, povsod okuži zrak, povsod uničuje mir in pokoj, — in navajeni smo, da seje hujskanje nevstiveno seme že tudi raz prižnic in iz spovednic... Klerikalno hujskanje je postalno gromo, neznosno, ubija družinsko in občinsko mredo, omadežuje cerkev in vero, pljuje na najsvetlejše vzore človeštva, — kakor kuga je to hujskanje, kakor strašna bolezna, ki umori v kratkih urah tisočere bitij...

Ali nekaj je, kar bi moralno biti vsakomur sveto! Celo pri divjih narodih v sredini Afrike in Azije se neha sovraštvo ob — odprttem grobu. Ja, še več: celo divja žival čuti veličanstvo smrti in le hijena odpira grobove, da razmessari mrlje... Vsakdo bi torej mislil, da mora tudi

najbesnejše klerikalno hujskanje ponehati v hipu, ko pogleda človek v smrtnih mukah zadnjic žarke zlatega sonca, ko stopi duša v svitilih

višavah pred večnega sodnika. Vsakdo bi to mislil, — ali ni tako, kajti klerikalno hujskanje in klerikalno sovraštvo ne nehatata niti obo odprttem grobu!

Politični pregled.

Družinski zbor se je sešel 17. t. m. Velika modica se je zbrala na Francensringu pred poslopjem, raz katerega so plapolale v znamenje novega zasedanja cesarske zastave. Dvorana državnih zbornic se je kmalu napolnila. Klerikali, med njimi dr. Lueger, so bili označeni z belimi nageljčki in so zasedli svoje stare prostore na skrajni levici. Tudi nemško-narodna zveza in nemški naprednjaki, okinčani s plavicami, so zasedli svoje stare prostore. Čehi so prišli v narodni dom. Socialni demokratije z rdečimi nageljčnimi so se vedeli v sredi. Poleg njih so sedeli tudi zionisti. Kmalu potem so prišli tudi ministri. Malo po 10. uri je pozvonil ministerski predsednik pl. Beck in povabil najstarejšega poslanca dr. Funke, da otvari sejo. Dr. Funke je pozdravljal poslanca in dejal: "Pozdravljam zbornico splošne in ednamek valiline pravice, ki ima nalogo, da postane resnično zbornica ljudstva". Omenil je pomen splošne valiline pravice in izrazil nado, da bode zbornica svojo dolžnost storila. Končno je omenil delo našega cesarja in zaklical trikratni "Hoch" na cesarja. Poslanci so vstali in isto zaklicili. Češki poslanec Fresl je napravil medklic, zakaj dr. Funke češko ne govori. Kakor se vidi, je prišlo že nekaj fantičev v zbornico, ki bodo nemnosti oganjali! Starostni predsednik je poklical nato 8 najmlajših poslancev kot zapisnikarje.

Potem so napravili poslanci vsak v svojem maternem jeziku obljubo. Ob 1/1. uri je bila seja končana. V sredo ob 12. uri je imel cesar prestolni govor v "Hofburgu", v četrtek pa se je vršila druga seja, ki je izvolila predsednike. O tem poročamo prihodnji.

Zopet vojaški umor! Soc. dem. poslanec Tomašek je dobil te dni iz Welsa grozno pismo. Pisal mu je dragonec Joh. Wallisch, da si hoče vzeti življenje, ker ne more več živeti v takem zatiranju. Mož je pisal m. dr.: "Ustreliti se hočem. Oficirji me mudčijo, najbolj pa stražmojstri, ki nas psujejo pse, svinje itd. Pretejavajo me" ... itd. Poslanec je šel hitro k vojnemu ministru, da bi se dragonica morda še rešilo. Ali bilo je že prepozno, kajti iz Welsa je prišlo poročilo, da je mož mrtev. Radovedni smo, kaj bode preizkava dognala.

Davki v Avstriji. Za leto 1907 so znašali direktni davki 843 milijonov 385.400 kron in se razdelijo tako-le:

Žganje	K	87,000 000
Denat. žganje	"	750 000
Pivo	"	77,600 000
Sladkor	"	121,950 000
Petrolej	"	19,900 000
Vino	"	12,370 000
Meso in klalna živila	"	16,100 000 itd.
K temu pride še čez 123 milijonov za colino, čez 49 milijonov za koleke, čez 108 milijonov za druge pristojbine itd.		

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri vekratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Popisali smo slučaje, ko se je od strani brezvestnikov obdelovalo umirajoče starčke zaradi našega lista. Popisali smo slučaje, ko se je zabranilo umirajočemu človeku odvezo zaradi politike. Popisali smo opetovanje, da so duhovniki padli tako daleč, da so postali podobni hujenam... V današnji številki pa poročamo o brezsrčni pridigi na Koroškem ob odprtih gomilih. Povedali smo nadalje že svoj čas slučaj iz Podgorja na Koroškem. Delavcu Resmanu je žena umrla in bila na podgorskem pokopališču pokopana. Resman ni premožen in zato je napravil ženi leseni križ, kakor ga kaže današnja slika. Na križu je bilo v nemškem jeziku sledeče napisano:

Hier ruhet
Antonia Ressmann
geb. am 14. Jänner 1876.
gest. am 14. Jänner 1906.
Ruhe in Frieden!
Die ewige Liebe
ist das ewige Leben.
Ruhe sanit teure
Gattin
bis wir uns wiedersehen.

Ta nemški napis je tamošnjega fajmočtra Dr. Uneecky tako v oči bodel, da je pustil križ po svojem mežnarju dvakrat iz groba iztrgati...

Tako daleč je prišlo klerikalno hujskanje! Ponatisnili smo to sliko v večni spomin na hujskanje brezverskega političnega duhovništva!

Hujskanje bude delovalo i naprej. Zmaj je nepramagljiv in za vsako odsekano glavo mu jih zraste dvanajst novih. Ali bodimo trdnji! Prišel bode tisti sveti Jurij, ki predre srce tega zmaja, — prišel bode čas rešitve...

jonov za druge pristojbine itd. Na loteriji dobi država čez 12 milijonov, na soli čez 34 in na tobaku čez 137 milijonov. Na vsako osebo prebivalstva pripada od teh indirektnih (posrednih) davkov 31^{1/4} krom. — Direktne davki, kateri plačujejo večinoma kmetje in obrtniki, pa so znašali 1. 1907. slednje svote:

Zemljiški davek	...	K	53,700.000
Davek na poslopja	...	"	95,021.500
Spolni obrtni davek	...	"	36,221.500
Hayzirski davek	...	"	198.000
Obrtni davek javnih podjetij	...	"	53,970.000
Davek na rente	...	"	8,978.000
Osebni dohodninski davek	...	"	58,870.000
itd. Za leto 1907 znaša le državni davek 1.152 milijonov in sicer 26 ^{1/4} % direktnih in 73 ^{1/4} % indirektnih davkov. Človek se mora vprašati: Kako se porabi te velikanske svote? Za vojaščino plačujemo skoraj 400 milijonov krom. Državni dolg znaša 9.000 milijonov in plačujemo zanj le obresti čez 390 milijonov. Polovico vseh davkov se porabi torej za vojaščino in državni dolg. Za razne penzije se porabi 96 milijonov. Kako se davki razdelijo na blago, kažejo sledeče številke:			
Pri 1 kili mesa plačujemo davka	...	2—5	v
" 1 " sladkorja "	...	38	"
" 1 " kave "	...	95	"
" 1 " soli "	...	22	"
" 1 " popra "	...	60	"

Pri 1 kili cimenta plačujemo davka . . .	100 v
" 1 litra petroleja "	24 "
" 1 " pive "	8 "
" 1 " vina "	6 "
" 1 " žganja "	36 "
" 1 kubi-smodki "	6 "
" 1 šport-cigareti "	1 "
" 1 zavoju tobaka "	5 "

Oobjavili smo te številke, da dobijo naši čitatelji pravi pojem o davkarstvu in da izpravijo nujno potrebo zdravega gospodarskega dela!

Konec vremenskega streljanja. Poljedelsko ministerstvo je ostavilo podporo za vremensko streljanje. S tem je znanstveno dokazano, da nima vremensko streljanje nikakoršnega pomena. Že na mednarodnem kongresu L. 1902 niso mogli ničesar poročati, kar bi govorilo za streljanje. Vkljub temu so uresničili v Slov. Bistrici postajo za vremensko streljanje, katero je nadzoroval učenjak profesor Prohaska. Ali Prohaska je moral poročati, da nima streljanje nobene koristi. Do istega zaključka je prišel italijanski profesor Blaserna. Tako smo danes lahko tega prepričanja, da je denar ki se ga porabi za vremensko streljanje, naravnost skozi okno vržen.

Nemška kmetska stranka se je združila, z nemško ljudsko stranko. V svojem programu pravi m. dr.: Pri ureditvi trgovskih razmer in davčnih preosnov naj ima domača kmetijstvo prvo besedo. Poleg tega treba uresničiti starostno preskrbo kmetskih poslov, uredbe proti zadolženju posestev, saniranje deželnih in občinskih finanč, zmanjšanje kmetijskih davkov, znižanje vojaške dobe itd.

Poslanci po stanovih. V stari državni zbornici so imeli graščaki in veleposestniki 102 sedežev, zdaj jih imajo pa le še 22. Nasprotno imajo zdaj mali gospodarji in ekonomi 110 sedežev (prej 46). V novi državni zbornici sedi zdaj 60 advokatov (v stari 63), nadalje 45 duhovnikov (prej le 23), javnih uslužencev 42, privatnih uradnikov 45, profesorjev 43, pisateljev in redakterjev 46, fabrikantov 7, inženjerjev 3, obrtnikov 21, delavcev 7 itd. Koliko je med temi poslanci — postopačev, to izvemo še pozneje...

Novi planinski vojaki. „Salzburger Volksblatt“ poroča, da se uresniči v Avstriji 800 mož brojči kör obmejnih planinskih vojakov. Ta kör bode imel nalog, stražiti italijanske meje in bode obstal iz samih podčastnikov ter podložen naravnost vojnemu ministerstvu.

Krvava Rusija. Na Ruskem se pripravljajo iz novega resni dogodki. Te dni je prišel minister Stolypin v zbornico (dumo) in izjavil, da je prišla policija veliki zaroti proti carju in državi na sled. Voditelji te zarote, kateri pripada tudi mnogo vojakov, so socialno-demokratični državni poslanci. Zato je zahteval Stolypin, da izroči duma takoj vse soc.-demokratične poslance policiji. Zbornica je zahtevala en dan časa, da pregleda akte. Ali medtem je že prišel carjev ukaz, da je duma razpuščena in da se vršijo nove volitve na podlagi nove volnine pravice dne 1. septembra. Vso mesto Peterburg je zasedeno z vojaščino. Zaprlo se je že nad 700 oseb. Iz vsega je razvidno, da hoče vlada krvavega carja zopet z enim udarcem vse uničiti, kar je pridobilo rusko ljudstvo v 3 letih boja. Vlada je iskala le povod, da bi zategnila ljudstvu zajanko okoli vrata. In tako bode zopet napočil boj, potoki krvi bodo tekli, revolver in vislice postaneta znamenje ruske kulture...

Somišljeniki!

Novo polletje prične in obračamo se do naročnikov s prošnjo, naj

ponovijo naročnino.

Naš list nima podpor iz bogatih farovskih blagajen, — nima podpor od oderuških prvaških dohtarjev, — naš list je odvisen edino od svojih prijateljev in naročnikov.

Zato pa naš „Štajerc“ tudi ni odvisen ne od politikupričnih duhovnikov ne od prvaških dohtarjev, ne na zgoraj in ne na spredaj!

Neodvisni

sмо in neodvisni hočemo delati i zanaprej!

„Štajerc“

je odkritosčen list, katerega program je boj proti klerikalizmu in prvaški gonjitev delo za gospodarsko zboljšanje!

Opozarjam torej zaostale naročnike, naj poravnajo svojo naročnino. „Štajerc“ stane za Avstrijo in Ogrsko celo leto 3 krone, za Nemčijo 5 kron in za Ameriko ter drugo inozemstvo 6 kron!

Delajte za svoj list,

naročajte, razširjajte, priporočajte „Štajerc“! Vsaka gostilna, kjer zahajajo napredniki, mora biti naročena na naš list.

Vsi na delo za „Štajerca“!

Upravništvo in uredništvo.

Dopisi.

Iz Novecerkve. Našemu župniku, dekanu, kanoniku, doktorju bogoslovju, Lorenc Gregorecu priporočamo mi farani s tem najtoplejše, naj že vendar enkrat s to hudočno, grdo, cerkev pogubnošč politiko na svetem mestu konec napravi; ako pa on svojega jezika ne bode brzal, potem pa naj ve, da pride cela njegova črna politična preteklost na svitli dan, potem smemo vse statiti, da bo rad obmolknil. Zadnjo nedeljo nas je dolžil, da mi zaradi Roblekove izvolitve za razvezit zakona delujemo. Ta predznost že vse meje presegá. Razvezitev zakona je sicer že v mnogih kulturnih državah upeljana, in se povod dobro obnese, ker se le isti zakonski ljudje postavno ločijo, ki se nikakor ne morejo razumeti in v miru in ljubezni med seboj živeti, kar se pa prav redko zgodi. Zato se v tistih državah ne nahajajo moritve med zakonskimi, kakor žalibovo pri nas na Avstrijskem. Ali ne beremo vsako leto v obravnayah celjske in mariborske okrožne sodnije, da je mož ženo, ali pa žena moža umorila? Taki vnebopojiči zločini bi izostali, ako bi se poprej ločili, in njih otroci bi ne bili pohujšani in pokvarjeni, kateri so potem za se in za druge kot duhodelniki velika nešreča. V ta dokaz naj sedaj naš zviti Lovro svoj nosporine, potem pa jezik za zobe! — Dalej pravi, kdor duhovnike kot namestnike božje črti, ta samega Boga zaničuje. Na to vprašamo, ali se duhovniki nikjer ne pregrejajo? Mora pa to vse tiho in zakrito ostati? Ali se njih laži, obrekovanja, zapeljivosti, tativne, goljufije, (na Moravskem celi milijon), ne smejo omeniti in razglasiti?! Taki ljudje so zgrabljivi volkovi v ovčji obleki. — Dalej trdi, kdor duhovnike ne spoštuje, ne bo nikdar srečen, nikdar zveličan! Ali Vi g. doktorček, res mislite, da smo mi sami „revčki neumneži“, kakor ste nas na shodu imenovali? Po vašem gre samo duhovnikom vsa čast in spoštovanje, vsi drugi smo ničle in smeti! Ali res menite, da smo še vedno tistem nesrečnem srednjeveškem času, ko je bil duhovnik, četudi skoro nič učen, kakor sam Bog, vsak neduhoven pa kot sužen v živinu? Začni grešnik niti ni smel v cerkev iti, ampak je moral zunaj cerkve klečati in se celo na trebuh vreči, kakor tudi pred duhovniki in kralji. Mari mislite, da Vas bodemo na rokah nosili? Ali stori duhovnik kaj brez plače? Na Dunaju nečejo duhovski poslanci o štolu in o poljedelstvu skoro ničesar vedeti. Duhovnik je sicer 12 let študiral, pa neizrečeno malo jih je, kateri potem svojo cerkveno učenost nadaljujejo in po svojem poklicu živijo, ampak raji z vdanimi dekletri teatre igrajo, da tamkaj priložnost najdejo, na prižnici pa sv. Evangelij v kot in politiko sem! Oni hočejo po starodavnem kopitu še vedno naprej zapovedovati, gospodariti, kmet pa naj dela, molči in plačuje! To si zapomnite, gospod dohtar, in pridigovali boste drugače! Sicer pa še enkrat: ne dražite nas, ker bi lahko kaj drugačje izvedeli.

Brežice na Savi. Znano je, da so delovali na izvolitev dr. Benkoviča farji in farčki, organizi in mežnarji z vsemi žegnanimi in nežegnanimi sredstvi, po dnevi in po noči. Manj znamo pa je, da so tudi pripadnice lepega spola z deviško čisto preteklostjo v tem oziru delovale. K znamenitemu shodu v Kapelu sta se peljali tudi dve precej težki dami iz Brežic. No, shod sicer ni imel zaželenega uspeha, ali dami sta imeli vsaj upanje, da bode Ivan hvaležen,

ker sta se zanj tako potrudili in da se bodo morda le vjel na zanke lepe Micike. Take domačije žalibog može, ki peljejo življenje troško bi imeli njih može hlače, zapeli bi ju drugo pesen...

St. Rupret. Župnik Mojžišek vendar ni tako angeljček, kakor se dela. Le poslušaj, drugi „Štajerc“! Ti si našel v novejšem času pri njej veliko milost. Prejšnje čase Te je sovražil in svoje duše, kar dokaže lahko nekdanji Tvoj ročnik iz Trobendola, katerega je obdelaval vse načine tako dolgo, dokler Te ni opustil. Ne žal Ti ni treba biti, namesto onega enega, i dobil druga dva naročnika. Da pa Te prepriča da vživa sedaj res veliko milost pri župniku vedi da Te je nesel pred kratkem zoper pred pise iz urada okr. poštné nabiralnice v kram k Oblaku ter Te tam pivcem in nepivcem ne lagal. Sedaj menda ne bo več hud na Tvoj bralce, ko še njemu tako zelo ugaša, da boste bare sam in to še celo pred množico ljudi. Še namesto pridig v cerkvi bi Te bil mogoče razčitati, a smola je smola. Poštni komisar, ki je pred kratkem pri njem kot voditelju ob poštné nabiralnice mudil, mu je povedal, da sме le tiste časopise iz urada nositi in čitati na katere je on naročen in ne tudi tistih, na katere so drugi naročeni. Ker je obljudil (kaj majhni šolarčki v šoli), da se bo v tem in nekaterih drugih ozirih poboljšal. Tebe imajo vendar zelo rad, dobiš v kratkem od njega nekdo (z naročino seveda), aka se to še zgodilo. (?) Še o njegovih nedolžnosti in menjljivosti zvedi nekaj: „Razupit je kot hujšati. To pa ga silno boli. Na binkoštno nedeljo je rekel zaradi tega v cerkvi iz prižnice (pridig takrat seveda radi svoje nevarne bolezni in mogel), da se je imel sam do tedaj za najdolžnejšega človeka in da dokaže, kako menjljiv je, je učil koj pri tej priliki tudi svoje farane miroljubnosti s tem, da jim je svetovskega, ki bi zoper Benkoviča agitiral, posebno pa ptujce odstraniti. Ta lep nauk miroljubnosti se je glasil z besedami. „Odastranite jih, da ne boste pomagal, pa drugače“ G. Župnik razložitev „Štajercem“ bralcem, kaj ste misli povedati z besedo „drugače.“ Da s tem niso mislili hujšati, vemo; saj bi itak smrtno pregrešil, kdor bi o Vas kaj tacega misil. Kaj sta mu mežnar in organizat pri srcu se pa po kaže, če se premisli njegove besede s katerim ju je priporočil faranon za tisti čas, ko boste pozbirci prišla. Rekel je pred kratkem v cerkvi zbranemu ljudstvu: „Dva mežnarja imam, pa nimam hostij dosti za obhajance, cerkev in ni bila včeraj (v soboto) pometena, le zaposnite si jih, kadar prideta po zbirci.“ Siromatično odjela pičlo skorjo kruhu, njemu, ki je mastno plačo pa nikdar dosti ni; pobira kar mu le na misel pride, še celo krmo, čeravne redi niti repa in čeravno ima sam lepo zelenljivce, katero pa vsako leto v najem da. Kaj miroljuben je ta župnik, o temu bi pa lahko učiteljstvo njegove fare lepo pesenco zapeljalo. Torej, dragi fajmošter, poboljšaj se resnično in dobro bode!

Črna vas v Smartno pri Slovenjgradcu. predzadnji „Slovenski cunji“ se nekdo nista delal, kak lepo in veselo je bilo na Telovo na vas. Svetile so pri maši in pri procesiji „Marije Device“, same „sauber“ dekleta. Nekaj teh deklet je negodnih šolaric, večina pa jih že težko deli da bi prišel kak ženin in jim prižgal njihove tilke, pa sirote čakajo zastonj, ker jih zavajajo fantje ne marajo; ostale pa so zaražale deklete z zakajenimi laternami, katerim je bilo davno zmanjkalo olja in nimajo na tem svetu nič več pričakovati. Samo fajmošter še jih želi, da mu včasi posvetijo, kadar se mu tem dela pred očmi. — Svetili so tudi možje, niti možkarji z belimi rokavicami, dolgimi nogami in debelimi bakljami; sami „fein mojstri“, naši trije „pürgermojstri“, „cekmoxtri“ in mestri podrepniki, pod komando mojstra Jakoba, kateri je pri zadnji volitvi letal s svojim „matšajnom“ in raztrganim cekarom okoli v popal plakate in letake, kjer je bilo le koliko praznega prostora. Ti junaki se bahajo, da sicer 2 krat ali 3 krat na leto vtakniti svoje nečele roke v bele faroške rokavice ter fajmošter pa bensem dnevno svetiti za hrbotom s pleknimi bakljami. Mi sicer pozdravljamo vsako cerkev

lego in navado, ali vsaka stvar ima svoje meje in tako tudi ta. Ljudstvo je že sito teh občinskih mežnarjev na županskem stolcu čez glavo in po celi fari razlega se en glas: farški hlapci župani nam ne bodo več! Habtaht.

Št. Ilj pod Turjakom! Kaplan Lusker se resenči in jezi nad tukajšnimi orožniki; zakaj neki to? Imenovani imenam nekaj včekrat neprijetni obisk od teh stražnikov postave. Glejte no, – ako Lusker n. pr. v šoli otroke pretepava kot katehet, ali pa zaradi agitacije kakega črevljana zaklene, ter do krvavega pretepe, kakor najbolj fantaliz iz naše fare, je pa orožnik, ki mora postavno preiskati, krov Luskerjevih dejanj?!

Ta činuh je orožnika Škergerja pri poveljstvu natočil, da ga je on po nedolžnem ovadil, pa mi imamo prite, kako je Lusker z otrci ravnal, Lusker se je na vse kriplje prizadeval. V eni od 6. junija t. m. napada t. gospodke celo veorožnike iz mislinjske postave, ter nezamerno lade, da so agitirali za poslanca Vinko Ježovnika in to službeno. Orožniki so vzeli gledé revizije glavonic enega liberalnega in enega klerikalnega občinskega odbornika kot pričo seboj, ker predo poznao to hujskajoče Št. Ilko kaplane. Ker ta zagnjenec tako grdo napada orožnike hitemo mu mi na vrat stopiti, kajti naši mirni orožniki ne rabijo popovske cunje (Gospodar) niti v najhujši potrebi. Zato tudi na napade ne odgovorjajo. Torej poslušaj, ti zgnani ge-pod svojo „himno“. Dolžiš orožnike, da so agitirali; saj niso imeli časa, ker imajo vedno s svojimi zadavami dosti opraviti, — in ko bi tudi agitirali, bi nikakor tako ne nastopali kakor ti, da bi si napravili nameč maščevanje z ogromno blisko v roki. Popisemo tudi malo tvoje pajde in času volitve. Seveda napadaš orožnike, ker so takoj zasadičili tvoje tri podrepne, namreč tiste hlapce, ki so liberalcem „majbaum“ podli in potem v Slovenjgradcu kašo pihali. Zakaj pa nisi pisal, da si enega krojača z vodo polil ter ga posval, falot? itd. Zakaj nisi pisal, da je bila sodnijska komisija pri tebi in pa da je tisto spleteno „bikovko“ proč vzela? Zakaj pa nisi pisal, da si potem mogel iti z gospodi in Špitalu, da se je tamkaj vse natančno posalo in si šel za gospodami tako, kakor da bi z kdo za lasi vlekel? Oponašaš orožnikom pite bratice, s svojimi pitnimi bratcev ne vidiš, ki so te prišli stražiti, ter pili vino in kadili smodke tebi „na zdar“, zato ker si se tako „krščansko“ naščeval nad liberalnim črevljarem. — Torej Lusker, pusti orožnike pri miru, saj so drugače mirni, samo ti jih ne maraš, ker te morajo včasih obiskati. Pa si sam krov; vedno z državnim zborom preti, — siroče, kdo se bo dandanes v državnem zboru na tebe, kaplane, spominjal? Naši poslanci imajo druge programe rešiti! Tebi se pri odpiranju iz Št. Ilja razen tvojih terjalk niti žaba v mlaki ne bo spominjala.

Farani.

Sv. Križ pri Mariboru. Naš župnik Kocbek je modra glavica. Baje zna tudi čudeža delati. Iako si je vsaj misil v nedeljo, 2. junija, ko je pričneje približno tako-le govoril: „Mnogo vas je, ki na leto samo enkrat h spovedi greste in te dej samo na pol opravite; tisti ste tudi le za pol kristjan. Vén naj grejo tisti! Vén, vén!“ — Tako je kričal, da so se celo njegovi kimovci zdobili, ki navadno med pridigo spijo, čeprav jih ima župnik za najboljše kristjane. Ker pa niko ni hotel zapustiti cerkve, začel je župnik nadalje kričati: „Zdi se mi, da že vidim prihajati Jezusa v oblakih; pridi, pridi, Jezus, in kaznui tiste, ki ti nečasti delajo!“ — Obrnil se je k altaru in rekel: „Stopi vén iz tabernaklina in napravi očitni čudež, kaznui jih, pahni jih v peklenko brezno“ — Lahko si mislite, gosp. učenci, kako so kihale tercijalke in trepetali kimive. Mi smo pa stali nevstrašeni, kajti pravdinom se ni treba ničesar batiti. Prepričani smo bili, ako pride Jezus, prinesel bode še večji biti, kakor ga je prinesel, ko je nagnal baranča in judovskega tempeljna. Pognal bi v prvi vasi Vas, g. fajmošter, za Vami pa kimovce in tercijalke! Mi Vam svetujemo, da nehate z nemnostmi, ker se nam je pričelo svetišti po glavah. Ne pratišmo se več od Vas komandirati. Povemo vam v lice, g. župnik: Ako ste res tako pobožni, pakaj ste se izneverili stari šegi, da se po pridi moli za verne duše očenaš? Ali so vam verne duše kaj dolžne ostale? Zakaj ne sprej-

mete mrliča na pokopališče, ako se vam to ne plača? Prejšni župniki so vse to radovoljni storili. Menimo, da ste Vi pobožni le — za denar. Očitali ste nam, da pridemo le enkrat k spovedi. Ali mi še takrat prinesemo malo butaro; nekateri pa nesejo svoje grehe raje v Maribor. To so po vašem menju „dobri kristijani“. Možel Vzdramite se! Dokler boste v cerkvi le spali, naprednih listov pa ne čitali, toliko časa ostanete farovski kimavci. Prihodnjie več.

Več kmetov.

Iz Ljutomerja. K nam se je naselil nov urar Rudolf Ebner, izvrstni delavec, popravlja ure prav po nizki ceni in ima precejšno zalogo žepnih in stenskih ur ter obtičnih reči. Drugi urar, Martin Čagran, kateri je svoj čas sam postavljal konkurenče briačem in usnjarem (Voglar) se zlo jezi čez njemu nastalo konkurenco. Neotesanec napada na stezi ljude in se grozi s tožbami, naj se le kdo predržne proti njemu agitirati. Martinek! pretekel je čas, ko so ti stotaki v žep leteli, včekrat si se bahal, da ne menjaš z nobenim uradnikom.

Vržencev prijatelj!

Iz Olimja pri Podčetrku. Za časa volitev je zavrela tudi našemu g. župniku J. Kotniku kri, ter bruhal proti vsakemu, kateri ni popolnoma trobil v njegov rog! V tej razburjenosti je poslal šolski vodji F. Jelovšeku uradno pismo, v katerem ga pozivlja, njemu naznaniti in se ob ednem opravičiti, kje je opravil letošnjo velikonočno spoved. Župnik olimski misli mogoče na čase srednjega veka ali pa na inkvizicijo! Toda časi so drugi, treba je ravnati z duhom časa! Tožil je tudi omenjenega šolsko vodjo radi strastne agitacije pri sodniji. Pa grožnje župnikove ga spraviti mogoče še v luknjo, so se spremene, kakor sploh vse njegove tožbe z drugimi ljudmi radi različnih zadavah, v veliko ničlo. Tudi v tem ohičaju se je pri sodniji spravil z omenjenim šolskim vodjem, ker je dobro zual, da bi utegnila biti nadaljnja tožba naposled njemu še v večjo škodo. Tožarenje ljudi je njemu že v navadi. Radi piškavega oreha naznanja ljudi sodnini, ter si nakopal s takim ravnanjem le sovraštvo in nenaklonjenost ljudi. Ljudi, došle v cerkev v priložnostih zmerja raz lece in bile so prilike, ko je rohnel nad ljudmi v svojih stanovanjih i. t. d., da je bilo groza. Kdo pa je večinoma vsemu temu krov? Župnik sprejema različne neosnovane kvante svoje kučigazdarice, kuharce Culke. Žalostno pa je, da verjame vsemu govoritelju župnik, in se da po svojem že itak nemirnem temperamentu pripeljati do dejanj, ki ne delajo dušnemu pastirju nikakoršno čast. Vam stavimo vrgled župnika sosedne fare Podčetretka, ki je pri tržnici, kakor pri kmetij vobče spoštovan. On se ne vtika v posvetne in politične zadeve, ne zatira nemčine, kar je razvidno iz njegovega občevanja s vsakomur. Dal Bog več takšnih vrglednih duhovnikov, gospodu župniku Kotniku v dober vrgled!

Olimski kmet.

Iz sotelske doline. Dragi „Štajerc“, plamen volilne borbe je nekoliko pojental in Bog nas varuj, da bi se zopet kmalu povrnil, kajti potem bi hujskajoči farji brez vseh „framazonov“ jeli cerkve podirati. No, dobro je, da smo se deloma organizirali in drug družega spoznali. Ali poslušajte! Tako po volitvah sem šel nekega dne v Brežice po opravkih. Pred „Narodnim domom“ vidim stati svojega prijatelja; kratko se pozdraviva in razideva. Ko se vrnem čez dalje časa, najdem prijatelja zopet tam stati. Hitro mi šine v glavo: kaj neki je, da moj prijatelj ki drugače rad pod streho stopi, danes zunaj stoji? — Stopim k njim in ga vprašam: Ali ne greš na kozarec vina? — In rekel je: „Zdaj skoraj nikanor ni za iti; se govor o volitvi, ali od kraja ne veš, ali govoris z liberalcem ali klerikalcem in prideš lahko v zadrego.“ — Potolažim prijatelja in mu povem: Veš, kako izpoznaš klerikalca? Klerikalci večinoma brke ne nosijo, višjim se globoko klanjajo in odkrivajo, pri hoji glejajo le pod noge, le semertja jim švignejo oči v stran; no, saj poznaš tercijalke in ravno tako se vedejo vsi klerikalci, govorijo tiko med seboj in obmolknijo, ako stopi drug človek k njimi. — „Prav imas“, odgovori moj prijatelj, „veliko pa jih je med nami, ki govorijo priliznjeno, v srcu pa drugače misljijo“. — „Res je, tako potuhnjeni so skoraj vsi črnuchi. Ako prideš s cigonom skupaj, veš kako se ravnat in zato niti cigan ni tako nevaren kakor klerikalec...“ Na te pogon-

vore pride gosposko oblečen mož in vpraša prijazno v nemšken jeziku: Kako daleč je iz Brežic v Kapele? Povedali smo mu to in mož je pričel praviti, da je prvič na Sp. Štajerju, da je fotograf iz Dunaja in da bodo fotografiral najpre vse Kapelske tercijalke, potem vse tamošnje farovske podrepnike itd. Priporočal nam je mož še marsikaj. Ali jaz sem jo odkuril in si mislil: Lepa bo ta slika! ... Kmet.

Borovlje. Preljubi naš napredni list „Štajerc“ že spet te moramo nadlegovati, ker nam ti ne-sramni farški podrepniki ne dajo mira. Ti ne-sramneži si vsega dovolijo. Ker jim je bilo preveč od zadnjega „Schützenfesta“, ki je bil trajal 5 dni v Borovljah, in so pri vsaki hiši visele koroške deželne, zraven pa tudi lepe črno-ru-deče-zlate bandere, — zato ničvredni „S-mirovi“ pajdaši g. Maurerja napadajo in obrekajo po njih navadi. Ko bi pa bili sli in po njih volji dali ven bandere, bi pa vse dobro bilo. Ali tako „fano“ so le Dobrovški tamburaši obesili gori v staro lipo, da se je manj videla. No, tudi oni le ob nemških zekserjov živijo, še bolj kakor g. Maurer in Kometter od „slovenskih grošov.“ To so jim glave visele, ko so videli ti prvački revčki samo nemške napredne zastave. Lansko leto so se tudi jezili in celo vrate so ponoči zasmordili taki nasprotni lumpje.

Več naprednih, mladih puškarjev.

Iz Koroškega. Gospod urednik, danes Vas prosim, privoščite mi malo več prostora v „Štajercu“ kakor sicer, in dovolite mi, da vzamem danes veliko krtčo, katera je pripravna same za take duhovne, kateri niso radi v cerkvi, radi pa na shodih in zborovanjih. Ker hvala Bogu, naši na Koroškem rojeni duhovniki še niso vsi „farji“, začenim z privandanimi Čehi. Ne zamerite mi, če pišem malo bolj „grob“, ker ljudje, kateri prebirajo „S-Mir“ bolj „fein“ pisave niso vajeni. Če pride kak § 19 popravek, vrzite ga v koš, ker ta bo gotovo zlagan. Začnimo z velikim, debelim župnikom na Djekšah. Ta Karol Hraba je privandal pred nekaj leti iz Češkega k nam, da nas miroljubne in pohlevne Korošce uči, kako mora hantirati z revolverjem. Ta sicer lep mož, nosi svoj revolver zmiraj v „aržetu“, da more postreliti kmete, kateri ne trobijo v črni rog, kakor je hotel to v Kneži v Leitgebovi gostilni in pred nekaj leti na Mostiču, tudi v gostilni. Ta fini mož zna pa še več; priporočam ga v najem takim gostilničarjem, kateri imajo preveč glazov, kajti ta naslednik Kristusov zna pobijati v gostilnah glaze, da na ta način pokaze svojo sveto jezo. Kaj ne, gospod Hraba, povejte nam so sami, kako je bilo pri „ojsteti“ v Kneži, ko ste pili v kuhinji „črneg a“? Če je kak učitelj, da bi bil rad premeščen poskrbi to Hraba. Saj veš Hraba, kaj je Špangarr in Bohrer in Nanteja tudi poznal. Ellersdorfer je pri volitvah propadel, čeravno je Hraba agitiral za njega na vse kriplje. Hraba, Djekšani so Te že itak siti, oseči drugo faro s Tvojim debelim trebuham. Tega Hraba bratec je župnik Svaton v Št. Vidu v Podjunske dolini; ta človek je nadlegoval pred letom dni farane v Št. Jurju in tamošnjega učitelja Marschniga, zdaj pa opravlja ta „nobel“ posel v Št. Vidu. Da mu noben „nemčur“ ni prav, je samoumevno, veliki trai v peti so mu pa tamošnji nadučitelj Privasnik in posestnik Taschek. Gosp. Svaton, pustite že enkrat take ljudi pri miru, ker mi poznamo Tascheka in gosp. nadučitelja že prej, ko ste Vi privandalili na Koroško. Politika je temu gospodu prva briga, če pa pride kaka babica h krstu pa nima časa. Svaton ne nadleguje nas več z Vašo sitnostjo, saj Vas mi ne maramo, kompetirajte v drugo faro, kjer vas bodo rajši imeli. Saj veste, tudi Vaš nekdanja dekla Vas ne mara več... Če gremo proti Celovcu, pridemo v prijazen Grabštajn; komaj se vsedemo v tamošnjo gostilno, že se privleče znani župnik Bayer, kateri je znan kot dober agitator in pevec, a pardon pivec. Pravil mu je nek znanec, da sedi ta mož vedno v gostilni in se ga včasih pošteno navleče, če ravno to Miciki ni prav. Napravil je ta mož tam volilno zborovanje in dejal, veliko bo dobil kmetov, kateri bodo volili njegovega kolega monsignore Podgorča, pa, o joj, Bajer, kako si se namazal. Pusti v Grabštajnu politiko, saj veš, da so tukaj izobraženi kmeti, kateri se ne dajo

za nos voditi, posebno od farjev ne. Gospod Bayer, ali še veste kako ste bili pohlevni v Doberlivasi, ko ste bili še kaplan? Zdaj je Vam zrastel tak greben, da ga Vam mora od časa do casa skrajšati kak trgovec. Saj ga poznate in Vas, kaj ne; fletno je pa fletno pri vinu. Torej gospod počasi, če ne pa pride druga... „Če me farani ne marajo, pa mužiciram“ misli se župnik Drunecky v Podgorjah. Ta „žavbeni“ mož spoštuje „svojega bližnjega kakor sam sebe“ posebno pa Nemca. Če napravi kdo nemški napis na križ in ga vsadi na grob svojega otroka, „marš ven ž njim“ pravi — župnik Drunecky svojemu mežnarju, in križ rajza iz pokopališča (glej današnjo sliko!). O Nemci so tudi še koi neumni, da ne vedo, da Bog razume samo slovenski in benski. Naš Drunecky tudi zna ljubiti svojega bližnjega; vdova je prišla prosit, kdaj bi mogli pokopat njenega moža, ali župnik pa je moral vprašati „kdo bo pa plačal?“. Socije ima ta gospod tudi rad, in zavolj tega je moral vprašati poštenega delavca v cerkvi, ali je res, da je soci? Gospod, ste dobili po „šnobelnu“, da Vas to ne briga, in da to ne sliši v cerkev, kakor Vam je odgovoril ta delavec možato! Drunecky, ko bi Vi vedeli, kako Vas Vaši farani že težko gledajo, bi jo že davno popihali na Češko. Saj veste, ko ste hoteli napraviti z „fajerbera“ „planinske bike.“ Pojdite no, pa ustrezite faranom, topiči Vas bodo spremljali, in mi bomo „juckali“. Omeniti moram še, da temu gospodu do sv. „gratala“ politična tla že prevnoča da se ne upa več na volilni shod, katerega priredita župnik Ražun in dr. Pupovac. Ta križ, ta križ in „ferdamani Eisenbanjerji“ kaj ne, Drunecky? — Dva para sem jih danes pod krtačo, da pa dobijo štirje krono, pa omenim še župnika Kaplana v Medgorji, kateremu se bere že v obrazu, da je zelo prebrisani. Njegovi kolegi so ponosni na tega kaplana vsled njegovega prebrisana glave. „Dolga je, dolga, ali notri je malo“ mi je rekel nek Pliberčan; on je misil kaplanoovo glavo. Nemščina in nemške šole temu človeku smrdijo. Saj veste Kaplan, ko ste bili še kaplan v Pliberku, kako ste prigovarjali kmetu Močilniku, da bi dal svoje otroke v slovensko šolo? Veste kaj ste govorili v neki šoli, da se otroci ne smejo nemški učiti? Veste, ko ste dvakrat „Tantum ergo“ pri eni maši zapeli? Ali ste imeli Vaše misli v politiki? Sicer pa brez zamere, gospod župnik, saj veste kako priljubljeni ste, kjer ste bili in kamor pridite. Radišanarje in Reberčane vprašajte... „Ne hodite več k nam v Podjunske dolino fare gledat, mi Vas ne maramo. Bodite tam v Medgorjah, ker za Gorjance ste dobri, tam Vam tudi ne zmanjka pameti, in imate tudi na političnem polju še uspeh, kar ste se ja že sami prepričali. Za danes bom menjal, obljudujem pa, da prinesem še zanimivega o župnik Jellent, Ebnerju, kaplangu Smoleju, Perneju, kateri je popihal v Trst, Fuggerju in o tisti Jerci, katera je tako priljubljena pri farjih in ji pravijo, da je „devica Marija na Radlšah“, in še nekaj zanimivega. Še eno proščo imam na novo izvoljenega poslanca Grafenauerja da predlagam na merodajnem kraju sledče: „Mi vsi slovenski Korošči prosimo, da bi kupila vladu veliko brezovo metlo, katera bi pomedla te privandrane Čehe v njih domovino, da bi nas ne nadlegovali tukaj na Koroškem“. Kaj ne, gospod poslanec, ker ste ne „zastophnik“, boste nas ubogali? zakaj pa smo Vas volili, in Vi ste edini poslanec, kateri je obljudil vse mogoče in nemogoče. Škoda, da je propadel Pupovac, da bi Vam pomagal! Hraba in bratci Čehi, pobrite šile in kopita in idite vse pterji v Vašo domovino v češko kraljestvo, delajte tam nemir in pustite nas. Mi Vas nikoli nismo prosili sem, in Vas tudi ne bomo. Vi ne veste, kako je bilo fletno pri nas, dokler ste bili Vi še na Češkem. Drunecky, postavljate Vaše križe doma, Hraba naj strelja češki krompir, Svaton naj zalezuje parčke na Češkem in Kaplan, Ti pa prodajaj Tvojo modrost na reki Moldavi, kajti alkarski Bayer ne bo več pil sladkega vinca.

Vsevedež.

Novice.

Izdali so volilce! Bodimo si odkritosrčni: Ježovnik in Roblek sta bila izvoljena edino zato, ker se je ljudstvo naveličalo prvaško-klerikalne

politike in je zahtevalo gospodarskega dela. Izvoljena sta bila od vseh tistih, ki so do grla siti črne nadvlade in ki zahtevajo od svojega poslance dela, ne pa praznih besed... Mi sicer nismo imeli veliko upanja, da bi postala Roblek in Ježovnik to, kar naj bi bil pravi ljudski poslanec. Vedeli smo, da je nova „narodna stranka“ le stranka prvaških advokatov in da bodejo njeni kandidati tavali po močvirju neplodovite politike hujškanja. Babi smo se tega in svarili smo Robleka in Ježovnika, naj ne stopita v kakšni prvaški ali klerikalni klub. Komaj je bila državna zbornica otvorjena in že se je vidlo, da sta Roblek in Ježovnik le leseni figuri na vrviči prvaške dohtarske stranke. Vstopila sicer nista roše v Sušteršičev klub, v katerem sedijo Kopilac, Pišek, Benkovič tutti quanti. Ali vstopila sta v t. zv. „Zvezo Jugoslovanov“. V tej v pretežni večini klerikalni „zvezni“ sedijo Hrvatje iz Istrie in Dalmacije, goriški Štrekelj, ljubljanski župan Hribar, ki je znan kot najhujši hujščak proti nemštvu, nadalje koroški orglar Grafenauer in nedolžni hofrat Ploj! Hrvatje so po večini klerikalni do kosti, ravnotako pa je Grafenauer strupeni črnuh, Ploj pa gotovo tudi ni „liberalac“. Kadar bodo klerikalci napravili naskok na šolo, potegnili bodo i Robleka in Ježovnika seboj... Tako so napredni štajerski kmetje zopet brez vsacega zastopnika, kajti Roblek in Ježovnik sta izdala svoje volilce in se izročila klerikalizmu na milost in nemilost... Vprašalo se nas bode: Kaj pa naj bi napravila Roblek in Ježovnik? Nato odgovor: Samo naj bi ostala, niti brigala naj bi se ne za bedasto „visoko“ politiko, ki jo delajo kruha siti mognoci, delala naj bi edino za korist svojih volilcev. Koliko je Wastian za svoj okraj storil in vendar ni bil v nobeni stranki! In kaj se sploh Roblek in Ježovnik razumeta na „visoko“ politiko!... Vidi se pač, da se uresničujejo besede, ki smo jih govorili pred volitvami: ljudstvo potrebuje neodvisnih poslancev, — ali „naročnjaki“ imajo le drugo ime, v vsem drugem pa so si ednaki s klerikalci. Volilci pa si bodo iz tega veliko priučili in dan obračuna pride...

Plojeva mizerija je velika, tako velika, da bi se človek zjokal, ko bi ravno drugačia opravka ne imel. Pred volitvijo je ffotot naš nedolžni hofrat od ene stranke k drugi kakor travo v vetru. Končno se je vendar-le odločil in bil nakrat grozoviti zagovornik laži-kmetske zvezne. Vedel je namreč, da je njegova volitev izključena, aka ne porabi politiku do duhovščina vse svoje neznošno nasilje. Vedel je, da zamore zmagati edino tedaj, ako grejo zanj v boj vsi farovški petelin, aka se porabi zanj misljone in peklenke muke... Zato je bil hofrat tako navdušeni pristaž kmetske zvezne. In v volilnem boju so na komando mariborskega nadhujščaka zlorabljalni prižnici in spovednike, vsi popi so se zavzemali za tega od svoje žene ločenega „nasprotnika razveljavljenja zakona“... Tako je bil izvoljen! Duhovniki so prisili verno ljudstvo, da si izvoli moža za poslanca, ki stoji že danes v kazenski preizkavi zaradi posilstva. In ptuški Jurza, hvaležen hofratu, ker ga je ta naredil za „komercialnega svetnika“, vozil je hofrata v svoji ekvipi po deželi... No, zdaj so volitve minule, hofrat je postal zopet poslanec. Vsi so mislili, da bode pristopili v zvezno klerikalnih poslancev, katero je uresničil vsemogodični kranjski dr. Žlindra. Ali veter je zopet zapihal in dr. Ploj je čutil nakrat svoje „neklerikalno“ srce ter je stopil v klub Hrvatov. In zdaj jočez njega, — zdaj ga psujejo, mu grozijo, ga proklinjajo isti klerikalci, ki so pred mesecom dñij cerkev zanj zlorabliali! V državnem zboru je mladi kaplan Korošči hofrata oštreljil kakor da bi bil to smrkavi šolarček, ki mu gleda še srajčica izza hlač. In ljubljanski „Slovenec“ piše, da se ima Ploj le Korošča za izvolitev zahvaliti. Tako je imel Ploj klerikalce za norca. Ali s tem je pričela tudi Plojeva mizerija. In kmalu izgine ta čudovito predzrni hofrat v politični — penzion...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Benkovičevi računi. Prinesli smo zadnjih vest, da si je zaračunal dr. Benkovič za en sam opomin sveto 3 K 90 v. Novo pečeni državni poslanec dr. Benkovič je nato v svojem zakotnem „lajb-žurnalu“ razglasil, da plača 100

K, kjer mu dokaže to. Seveda je to skrajne predzrnost! Oglastilo se je tudi takoj več posnetnikov s še večjimi in zneski od opomina. Ker ponuja Cenkovčić že 100 K za kaz naših trditev, objavimo tukaj ta dokaz. Naši roki imamo pismo iz Benkovičeve kletje podobne kanclije, ki se glasi tako-le:

Brežice dne, 12. aprila 1901.

P. T.

Andrej Šepc pos. v Jereslavcih st. 22
Memorandum.

Jože Mion pos. v Brežicah zahteva od Vas matarino, ker je privabil kupca za Vaše vino, po 20. Opominjam Vas, da poravnate to zaderžanje dozdajne stroške po K 3-90 v. skupaj po 20 90 v. najdalj v 3 dneh v moji pisarni v Brežicah, da se ognjeti sodniškim postopanjem. — D. r. Ivan Benko v ič.

Tukaj je torej natanko dokazano, da je računil Benkovič za opomin posnetniku Šepcu 3 K 90 v. Torej, le sem z objavljenimi 100 K Metjevi vi pa premislite, kako vroče smo imas novi poslanec za vas...

V Škorbi pri Ptiju je pričelo goretviti na 6. t. m. Ptujška požarna brama je že bila na potu, da bi šla pomagati, ali vrnila se, ker je Škorba preveč oddaljena. Zdaj prvaški listi požarno bramo, češ da ima premo „ljubezni“ do kmetov... Hm, hm! Prav naj se blagovolijo prijeti za svoj lastni dom. Prvič nima ptuška požarna brama dolžnosti peljati se v Škorbo. Drugič pa se je valed počasnega hujškanja že opetovanzo zgordilo, da bodo ptuški požarniki pri rešilnemu delu od klerikalcev napadenci, da se jim je cevi podesalo, se jih je povalo. In to so plodovi farške gojitev.

Občinske volitve v Trbovljah se vršijo letos jesen. Upamo da se bodo Trbovljci enkrat vzdramilni in pogosti nesramnega sultana Roša z vso svojo dobitkažljeno gardo tja, kjer nastopajo...

Rošovi pobje, o katerih smo pripovedali in razne ne preveč lepe povestice in katero smo mali že opetovanzo za ušesa prijeti, ne oduehati. Zdaj se menda še bolj jezijo, ker je očka Roš tako žalostno propadel. Da bi pokazali tistički svojo oliko, kloftajo otroke in prijatelje poštevajo ljudi na prav pobalinski način. Zlachud izzivač je večni študent Franceljček Roš. Fantek bi moral sicer še sedeti za latinske knjigami in čakati, da se mu mokrota začne posuši. Ali ker ima očetovo ošabnost v svojih zlicah, izzival in žalil je pred kratkim nemške goste v Hrastniku. Zaslužil bi da se bi ga na lici mesta čez koleno položilo. Ali kdo bi pretepaval s sinovi tistega Roša, ki laže unatoč in ima ubijalske šnopsarje v svoji službi? Zato so razumljeni gostje raje tožili. Pri razpravi Laškem je bil obsojen Franceljček Roš na dne in zapora, odnosno 50 K globe in plačilo sodniških troškov. Za enkrat bo žalachud izzivač bo šel v luknjo, ali pa bodo moral obiskati Roš zopet v žep poseči in plačati, kakor je veliko plačati za svoje čedne sinčke...

Kako so klerikalci zmagali? Klerikalci posnetnik Kinzl iz sv. Jurja ob južni železniški so imel pred sodnijo zagovarjati, ker je v zveznicu raztrgal glasovnico nekega naprednjaka. Zdaj se je izročilo drž. pravdniku in bedasti klerikalci, ki se je pustil tako daleč nahujskati, da bode v ječo. Pravi hujščaki se mu skrili...

Nemška šola. V Rogatcu je ustanovilo pred leti nemško šolsko društvo dvorazredno nemško šolo. Zdaj je prevzela štajerska dežela to šolo.

Zupan Koren v Kolpergu, o katerem se že poročali, da je pri volitviti postavil križ, zdaj hudo togoti in jezi. Maja meseca je prišel mladi Bördnik malo dobre volje domu, kjer se je prečel nenavaren preprič. Nakrat stopi župan Koren v hišo, brez da bi ga kdo klical in prične voliti: „Jaz vam ne bom mira delal! Prav mi je, dokler bote Štajerca brali, bo vedno preprič... No, ti Koren, mi ti bodo poslali pa kaj dežega povedali. V tvoji hiši se bera izključno prvaške liste. Dekla in županov sin sta jih dolgo čitala, da sta dobila novorojenčka. Je pa božji žegen pri hiši, kjer se bera prvaške liste? Župan in njegov sin sta se že pretepali da bi morali kmalu orozniki priti, sodniški ga pa se v hišo ni upal. Županov sin sta že tako stara, da bodeta kmalu zlato praznovala, vendar pa se doma pogosto pr

ajna
po-
omi-
do-
V
po-
907.
iase-
K
in
B
da
e n-
za-
becu
K!
re-
noči
bila
je,
tjejo
pre-
vaki
nos!
ost,
pri-
so
kle-
o in
onje-
to
krat
koša
aste
i že
mo-
najo.
Roš
fan-
jejo-
lasti
Roš,
timi
šesi
ojih
iske
na
i se
dno
Zato
i v
na
že!
čka
že
po-
se
jezi
evo
ika-
šel
tajo
pred
ško
olo.
emo
se
išel
pri-
ren
tu-
am
pir
trubo-
čno
ako
pač
nje,
ala,
slu-
nati
oko
ete-

parata. Tako se godi v hiši, kjer se „Štajerc“ ne boste temveč se le prvaške liste časti... Kaj Karen, to je vse res?

Brez denarja ni pogreba! Listi poročajo o slutaju, ki označi „ljubezen“ gotovih duhovnikov. V Pečicah nad Podsrdo je umrla posestnica Godler, pobožna žena, ki je veliko za cerkev žrtvovala. Sorodniki pa niso plačali pogreba vespre. In zato nì pustil župnik Vavpotič groba utopiti in ni postil kaplana k pogrebu. Brez denarja — nič! Lepo „krščanstvo“!

Napredna zmaga. 8. junija so se vrstile v Lahanu pri Slovenjgradcu občinske volitve. Doslej je bila ta občina vedno v prvaško-klerikalnih rokah. Pri te volitvi pa so črnuhi popolnoma pogoreli. Izvoljeni so bili 3 pristaši naše stranke in drugi pristaši narodne stranke. Živeli na prednjaki!

Volitev v Mariboru. Zaradi raznih nerednosti pri zadnjih državnoborskih volitvah se je vodila pritožba.

Zanimiva razprava. Svoj čas je prinesla „Marburger Zeitung“ razne članke proti judovskemu živinozdravniku v Marenpergu, g. Otto Thannhoferju. Članke je spisal napredni trgovec g. Josef Schöber, da bi pomagal vbojem ljudstvu, ki je bilo temu čudnemu „zdravniku“ namilost in nemilost izročeno. Thannhofer je pa s prav židovsko predznostjo vložil tožbo proti g. Schöberju ter proti odgovornemu uredniku „Marburger Zeitung“, g. Norbert Jahnmu. Tožitev je zastopal prvaški doktor Pipus, ki se razume imenito na velike ekspenzare, ker zna vso obravnavo zavleči. Toženca pa sta zastopani po g. dr. Mravlagu. Med razpravo so prisile stvari na dan, da so se človeku lase ješte. Kar je počenjal ta živinozdravnik, presega paž že vse meje. Posestnik Bauerju so zboleli prasiči. Thannhofer mu je garantiral, da jih odraži, zahteval je 1 K za prasiča. Isti dan je posestniku že ena svinja poginila, vkljub temu pa je moral plačati 17 K 21 h. Thannhofer je opetovanjo čisto neopravičena plačila zahteval: na vse mogoče načine je kmety odiral. Istimu posestniku Bauerju je napravil živinozdravnik pri eni kravi 120 K stroškov! Posestnik Križej je 5 minut od postaje oddaljen; vkljub temu pa je moral plačati Thannhoferju za ogled konja 40 K. Osleparil je ta čedni „dohtar“ tudi stražnika v Marenpergu. Nadalje je oderuh. G. Eberle je posodil 320 K za 8 tednov; za to je moral g. Eberle 80 K obresti plačati. G. Krislinger je poslal staro, rjavo železo, češ s tem naj pomaga kravi, ki je imela tele vreči. Nadalje je prodajal Thannhofer t. z. „Mylosan-Kakao“, ki nima nobene vrednosti in je torej naravnost sleparja. Za to sleparijo je dobival mesечно čistega dobitka od 600—700 K! Pri neki kravi je privezel na gotovem mestu ščapo, na drugo stran „gyuht“ od ure in rekel, da bodo na ta način porodila... Osleparil je tudi krmarje itd. Toženca sta imela že celo vrsto dokazov. Krivda živinozdravnika je očitna in po pravici bi moral on sedeti na obtožni klopi. Ali prvaški dr. Pipus je po svoji stari navadi predlagal, da se obravnavna preloži in tako se bodo sodnija še enkrat s to zadevo pečala. Že danes pa lahko rečemo: Vsa hvala gre g. Schöberju in „Marburger-Zeitung“, da sta prekrižala načine tega judovskega požeruha, ki si je izbral zaklade na troške vbojnih ljudi. Ali deželi odbor naj izvaja iz tega posledice! Kako pride dežela do tega, da bi plačevala take sleparje, ničvredne in oderuške jude?

Zupnik Tribelnik v Jurkloštru hoče postati na vsak način naš sotrudnik. Žalibog da njeni članki ne sodijo v pošteni kmetski list in da jih moramo vsled tega pogreniti v žrelo našega koša. Pred kratkim nam je poskal Tribelnik neko češkarijo, katero nazivlja „popravek po § 19“. Brali smo češkarijo in ni nam bilo jasno: ali se je župniku za hip zmešalo, ali je malo pregloboko v glažek pogledal, ali pa je vedno takšno — bolan... Jezi se čez vse, kar smo svoj čas o njemu pisali. Pravi, da se ni agitiralo z grdimi sredstvi, da ni pel glorio zapajanjam kmetom, da ni pšoval naprednjakov, da je veliko daroval za cerkev sv. Trojice, da se ni iz prizice hujskalo, da niso klerikalci bojkotirali Šmidovo gostilno, da ni Pregradova hiša snoparsija, da ne prihaja Pregradova gospa k njemu in da ni klepetava ter da Tribelnik ni

der schone Karlo“... O ti sveta nedolžnost! O ti deviška čistost! Kakor čeplje debele solze bi jokali iz kesa, da smo napadli Tribelnika! Pa žalibog nismo časa za jok! Vi fajmošter, lepo je Vaše pisanje, ali z lagano je od konca do kraja. Glejte, pot na sodnijo Vam je vendar odprta, — to žite a s in ako ste res tako nedolžni, nas bodo porotniki gotovo obsodili! Torej to je edino kar Vam moremo nasvetovati. Sicer pa: Adijo! Imejte se dobro s prijazno Pregradovko in potolažite se! Adijo, schöner Karlo!

Prvaški junak. Ob priliki otvoritve cesarja Franc Jožefa mostu v Brežicah je raztrgal po prvakih nauhiskani kočar Koprivc nemško zastavo. Obsojen je bil zato na 1. teden zapora z 2 postoma. Zahvali naj se pri prvaškemu generalštabu!

Hmeljarski shod. Z ozirom na hmeljarsko-provenjenčno postavo z dne 17. marca 1907 je vprizorilo hmeljarsko društvo dne 2. junija večji shod v Žalcu. Sprejelo se je sledeče sklepe: 1. Južna Štajerska naj se razdeli v 2 hmeljarska okrožja; prvo okrožje naj obsegata savinsko dolino (sodnijske okraje Celje, Vranci in Gornergard), drugo vse druge kraje na Sp. Štajerskem, ki se počajo s hmeljartvom. — 2. Vlada naj dovoli, da se sme rabiti stare, že s signumom označene žaklje pri napolnjenju s hmeljem. — 3. Vlada naj dovoli, da obdrži štajerski hmelj in z naprej trgovsko ime, katerega je imel doslej in na katerega so kupci že navajeni. — 4. Nadalje se je sklenilo ednoglasno, da se uresniči v zvezi s hmeljskim skladisciščem, v Žalcu še signir-dvorano za hmelj. — Razgovora v vseh teh stvareh so se udeležili: dr Bergmanu v Žalcu, oskrbnik Bergler iz Konjic, veleposestnik baron Cnobloch, Cvikel iz Žalca, oskrbnik Flucher iz Velike Neždale, veleposestnik Jeschounig, M. Jost, E. Hukec, nadučitelj Petriček, gdč Rak, poslanec Roblek, veleposestnik Schauer, V. Wabič in J. Žigon itd. Hmeljarsko društvo se bode udeležili jubilejske razstave l. 1908.

Živinski sejmi. Dne 22. junija: Gradec (sejem z žitjem, slamo, mrvo lesom); sv. Jurij j. ž. (letni in živ.); Sevnica (elsni); Poličane (letni in živ.); Brežice (svinjski); Šoštanj (letni in živ.); — dne 23. junija: Hieflan (letni); — dne 24. junija: Fürstenfeld (letni in živ.); Konjice (letni in živinski); Sv. Lenart Slovenske Gorice (živ.); Ščavnica (letni in živ.); Črmošnj pri Rogatcu (živ.); Laško (letni in živ.); — dne 25. junija: Ormuž (svinjski); Lipnica (mesečni, konjski in govejni); — dne 26. junija: Gradec (žitje, mrva slama, les); Ptuj (veliki svinjski sejem); Maribor (živ.) Cmurek (letni in živ.); — dne 27. junija: Gradec (živ.); Breg pri Ptaju (svinski).

Službo paznika razpisuje deželni stavbinski urad za uravnavo potoka med Vojnikom in Škofjivasi pri Celju. Služba prinese stalno plačo. Prosilec mora razumeti nemško in slovensko. Več glej današnji inzert!

Od mariborske porote. Požigalec Matija Žinkovič, o katerem obravnavi smo že zadnjič poročali, je bil obsojen na 3 leta težke ječe. Soobtoženec Alojzij Žinkovič je bil oproščen.

Hudo kaznovan je bil v Brezovu mladi porodnež. Odrezal je neki brod in se odpeljal po reki. Brod pa se je zaletel v neko skalo in mladenič je utonil.

Rešitev. Pekovski pomočnik Fakleš bi 12. t. m. kmalu v Dravi utonil. Rešil ga je z veliko nevarnostjo dijak F. Laibacher.

Slaparija pri volitvi. Pri občinskih volitvah v Zakotu pri Brežicah je ponaredel davčni eksekutor Šepc pooblastilo posestnice Marije Šetino. Bil je obsojen zaradi te slaparije na 5 dni zapora.

Med „burši“. Rudarji Lauter, Borger in Kovač v Trbovljah so pretepli tovarša Jaka Majdiča, ker je ta v pijanosti razgrajal. Poškodovali so ga težko in bodo zato od 2 do 5 mesecov v ječi sedeli. Aufviks!

Strela. Na Kumu je vdarila strela v gospodarsko poslopje g. Hansenbütl in ubila dva vola. K sreči ni vnela poslopja.

Nevihta. 14. t. m. je divjala v Konjicah in celi okolici velikanška nevihta. Vodovje je grozno naraslo in peljalo cela dvevesa seboj; tudi več mostov je bilo uničenih. Pri posestniku We-senschegg je stala voda pol metra v pekarji in

živino so komaj rešili. Pri sodarju Eggenbauer se je podrl poslopje s hlevi in je mož občutno oškodovan. Skupne škode je gotovo nad 100.000 K. Zdaj, vlada in poslanci, imate vi besedo! Pišek, na delo! Iz Sv. Duha-Loče se tudi o veliki nevihti in toči poroča. Cela dolina je bila jezeru podobna. Polja, travniki, sadosniki in vinogradni, vse je uničeno. Vbogi kmjetje so obupani! Istotako je divjala nevihta okoli Poličan. Odtrgal se je oblak in voda je uničila vse vrtove in mostove ter poškodovala ob potoku ležeče mlince ter žage. Voda ni mogla odteči, ker je nanesla veliko množino vozov, dreves itd. Poličane so bile pod vodo. V nižje ležečih hišah je prišla voda skozi okna v stanovanja; ljudje so prestrašeno bežali. Požarna brama iz Peklja je pridno pomagala; orožniki so stražili celo noč. Pri župnišču je prišla voda do okna in podrla debeli zid. Škoda nad 100.000 kron.

Umor. V Gornemgradu so zaprli viničarico N. Križman, po domače Pasternjakovka. Dolžijo jo, da je iz ljubosumja svojo 13 letno pastorko umorila. Truplo nesrečnega dekleta so našli v nekem potoku.

Bela zastava. Te dni je visela 5 dni bela zastava na okrajni sodniji v Ormužu v naznamilo, da ni bil nikdo v zaporu.

Zaprli so pismeno Joh. Dvoršak v Smarju pri Jelšah, ker je poneveril razne denarje.

Iz Koroškega.

Neznošno hujskanje. Niti šola, niti cerkev, niti grob niso črnim klerikalcem več sveti. Hujskanje jim gre čez vse in v divji svoji gonji pozabijo na vse drugo. Iz Koberce (Afritz) poročajo listi o nečuvani, brezrčne pridigi tamošnjega župnika. Umrl je 9. t. m. ključarski mojster Karl Braun, mož-poštenjak od pet do glave, ki je bil priljubljen v celi okolici. Ali eno „napako“ je imel dragi pokojnik: klerikalni petolizec, hinavski tercijal ni bil. Zato so ga seveda črnuhi sovražili. Župnik ni mogel tega sovraštva niti ob odprttem grobu prikriti. Imel je govor, v katerem je naranost strap bruhal na mrlja, ki mu ni mogel več odgovarjati. In pri tej pridigi ob odprttem grobu je bila navzoča hči pokojnika, kateri so se zasadile brezrčne besede katarja kakor nož v srce. Čudno, da so se ljudje toliko nazaj držali, da niso skočili na tega „duhovna“, ki si upa pljuvati na mrlja... Res, da le so prišli katoliški duhovni na Koroško! Kam plove?

Prvo kmetsko društvo v Labudu. Preteklo nedeljo so pokali možnarji in vihrali zastave, — v doslej tako klerikalnem „Lavantalu“ so se gospodarji združili in ustanovili prvo kmetsko organizacijo. Na ustanovnem shodu so govorili navdušeno gospodarji A. Domaingo, P. Dohr in E. Teuffenbach. Pristopilo je novemu društvu takoj 40 gospodarjev. Pričenja se svetiti! Najtemnejši kraji se budijo in napredna misel zmaguje!

C. k. kmetijska družba za Koroško je imela dne 31. maja sejo glavnega odbora. Poljedelsko ministerstvo je dovolilo K 600 za poizkuse poletnega nasada žitja. Deželna vlada je naznanila, da bodo uradni živinozdravniki tudi odsej hmeljarskimi predavanji povabljeni, kar je v interesu povzdigne živinoreje le pozdraviti. Po rešitvi raznih zadev se je podelilo t. z. „Erzherzog Johann - Preise“ sledenčim gg.: šolski vodja L. Maggauer, nadučitelj A. Martinjak in nadučitelj M. Rinner; deželne dobitke za sadjerejo po K 40 so dobili gg.: nadučitelj A. Stummer, nadučitelj A. Liensberger, nadučitelj M. Stiessen, šolski vodja F. Breitegger, učitelj F. Sorgo, nadučitelj Schwarz, nadučitelj Lex, nadučitelj Laufegger, nadučitelj Jurkovič in nadučitelj Berger. Razni posli so dobili srebrno medajlo za dolgoletno kmetijsko delo itd. Kmetje, pristopajte poljedelski družbi, ki je vaša zaščitnica in s katero si boste zasigurili boljšo bodočnost.

Klerikalci zopet propadli. Pri okrajni sodniji so vložili slavnoznani „Josefibräder“, klerikalni tiskarnarji, kateri zlorabljajo vero v svrhu profita in konkurirajo nepošteno, kar se jim je pred porotniki dokazalo, — tožbo proti uredniku naprednega lista „Freie Stimmen“ gosp. Lackner in proti dr. Messinerju. Toženi urednik je bil seveda oproščen. Dr. Messiner je bil sicer obsojen na 50 K globe, ali vložil je priziv. Črnuhi se hočejo večkrat blamirati, enkrat jim je to premalo...

Železnico Lienz-Winklern bodo gradili čez goro Izel. Deloma bo to zognata železnica (*Zahnradbahnen*).

Ponesrečil je v Beljaku malo slaboumn delavec Pirkar. Padel je v Dravo.

Napad. V Borovljah so zaprli nekaj delavcev in puškarjev, kér so napadli boroveljskega stražnika po noči in ga ranili.

Nezgoda. V Mlinskem grabnu pri Velikovcu se je zgordila 6. t. večer nesreča. Pri žaganju dreves je padel težki stor na ženo gostača Zavodna, ki je bila takoj mrtva.

Tat je ukradel nekemu fijakarju v Celovci celo obleko.

Samomor. V Welanu je skočil v vodo čevljarski pomočnik Franz iz Ruštata.

Obesil se je 5. t. v svoji sobi zidar Ignac Zwischenberger iz Reintala.

Ustrelil se je 1. 1905 potrenji infanterist 17. pešpolka Franc Krabek v Celovcu. Veselja do vojaštva mu je primanjkovalo.

Po svetu.

Kobilice so se letos na Ogrskem v tako velikanskem številu razširile, da pomenijo resno nevarnost. Na „pusti“ Hortobagy prišle so makroanske kobilice v velikanskem številu. Prebivalstvo je skušalo uničiti škodljivce, ali vse zamanj.

Plemenitaži v državni zbornici. V prejšnji državni zbornici je sedelo 96 plemenitažev i. s.: 4 knezov, 35 grofov, 21 baronov, 30 vitezov in 6 navadnih plemenitažev. V sedanji na podlagi splošne in ednake pravice voljeni zbornici sedi le 33 plemenitih poslancev.

Bogate farovške kuharice. V Leipniku sta umrli dve farovški kuharici. Ena je zapustila vso svoje premoženje duhovščini; to premoženje je znašalo 120 tisoč krov. Vbogim svojem sorodnikom ni niti krajevca zapustila. Njenega pogreba se je udeležilo 17 duhovnikov z dehantom. Druga kuharica je zapustila premoženje župniku, hišo pa nekemu klerikalnemu društvu. Kmetje pa nosijo denar skupaj.

Norija. Za znanega čevljarja, ki je sleparil kot „kopenški hauptman“ in ki sedi zdaj v ječi, so nabrali znotri bedaki okroglo svotico 35.000 markov. Neka stara babnica je izjavila, da bode šoštarja omožila, kadar pride iz luknje; ako pa umre preje, mu hoče zapustiti svoje premoženje, ki znaša 100.000 markov. Res, svet je velika norišnica . . .

Klerikalna vzgoja otrok. „Arbeiterwille“ prinaša grozna poročila iz otroškega zavoda klerikalnega ženskega društva v Gradcu. Otroci so pobegnili iz zavoda in povedali kako se jih je mučilo. Hrana je bila tako slaba, da so otroci iz pomivnice krušne skorje jemali. Kazovalo se je otroke na nezaslišani način za vsako malenkost. Največkrat se je kazovalo otroke s postom. Ako se je dekletcu šivanjka zlomila, morallo je ostati celi dan brez hrane. Potem se je zapiral otroke v temne luknje, v katerih so prestale dolga ure trpljenja. Ako niso bili mirni, se jih je pa z bicom, ki je bil napravljen iz drata, preteplaval. Več otrok je bil s tem bičom težko ranjenih. Tudi se je otroke oblekle v prisilno srajco, kakor se jo rabi v norišnicah. Neki otrok je moral pokrov na stranišču z ustami odpreti! Pobožne nune so zvezale otrokom roke in jim razdrobile krhn po tleh, da so ga morali kakor psi z ustami pobirati itd. itd. In te bestije v človeški podobi pravijo, da so dobre „katoličanke“. Treba bi bilo, da se te babure zdaj s tistim bičom pretepe . . .

Za dom in družino.

Umazane bele slamnike očistiš zopet takole: obribati jih treba s sokom limone; potem jih položiš nekaj časa v temno škrinjo; nadalje jih zopet obribas z zdrobljenim žveplom; ko obrežeš žveplo, so slamniki kakor novi.

Gospodarske.

Vrnimo se h grudi! Prejšnji francoški ministarski predsednik Mélina je govoril pri otvoritvi mejnarodnega kmetijskega konгрessa, ki se je vršil od 21. do 25. maja t. l. na Dunaju o predmetu: „vrnimo se h grudi?“ Njegova izjava so bila tako zanimiva in jih hočemo tudi

našim čitateljem dati v posnetku. On je govoril priljubo takole: Isti uzroki, ki so odvrnili delavci delavca od grude in so prouzročili beg v mesto, pouzročiti morajo radi neizogibnega nasprotnega udarca povratek. Deželani tekali so v mesta, ker se je nahajalo v tem času kmetijstvo v žalostnem položaju in je brez napredka več stoletij na revni grudi životarje. Razun tegu zmanjšala je vničojoča konkurenca novih od narave ugodnih dežel, ki so se naenkrat pojavile, ceno kmetijskim pridelkom tako, da ni mogla več zemlja preživeti svojega obdelovalca. Opomniti bi bilo, da se je začelo ljudstvo upirati, ko se je pojavila velika obrtnija.

Čudeži, ki jih je ta poslednja zadnje stoletje pokazala, oslepila je ljudsko množico ter jo povlekla za seboj. Velike dnine, ki jih je obrtnija delila, tako naglo pridobljeno bogastvo, ki ga je povsod širila, raznovrstni užitki ki jih je nudila tudi nižemu človeku, delovali so na našega kmeta kakor sanje, kakor pravljica iz „Tisoč in ena noč“. Če se pomici nadalje, da je bila ta „cvetoča obrtnija“ obdana proti tuji konkurenenci

s zidom, ki se ni dal prekoračiti, a da je ubogo kmetijstvo obsojeno v nezavest, podleglo tujemu navalu, potem lahko razumemo, kakšen je bil nagib, ki je odvedel zemeljske sužnje od ubožnih koč in čemu so ti, kakor metulji, katere izvabi luč, pridrli v velika bliščeca središča, kjer se jim je zdelo, da je vse veselo in srečno. Bila je to zlata doba naše obrtnije in dokler je trajala, bilo je ljudstvo pijočo in vsi resni opomnini niso bili v stanu ustaviti toka, ki je odvajjal ljudstvo iz našega polja. Zlati dobi pa je morala slediti v kratkem železna doba, ki jo nastopamo. Brez dvoma prinese obrtnija, katero goni še vedno znanost in dobičažljnost dalje, še novih čudežov, oni pa, ki napravijo te čudeže, nimajo že zdavno od njih tistih dobičkov, kakor nekdaj. Splošna konkurenca je vse vrvanalna in stremi vedno bolj za tem, da bi zmanjšala obrtniški dobiček. Število onih, ki gredo pod zlo se vedno veča. Življenje v mestih je vprašanje, ki se vedno težje rešuje. Prav za prav obstoji iz večnega pomanjkanja. Da pozabi delavec za trenutek na težave v delavnicih, proda se dragim in nezdravim. Od rodu do rodu se manjšajo moči, zdravje se vedno slabša, dokler se ne pritepe bolezen v družino in potem sta minila razveseljevanje in užitek.

V bolnišnici prenega zadnja domisljavost reveža, ki je zapustil domačo grudo. Tej podobi zamočemo postaviti nasproti drugo, popolnoma drugačno. Že v trenotku, ko stopa obrtnija v železno dobo, zdi se, kakor bi prestopal kmetijstvo v zlato dobo. Napredek v znanosti nam je pomagal, da se stroški za pridelovanje manjšajo in ob enem se večajo pridelki. Iz tega sledi, da zamore prodajati sedaj kmetijstvo nekatere pridelke bolj poceni, nego nekdaj in dobiva pri tem vendarle veči dobiček. Iz tega se razvidi, da začore dandanes razumen in priden kmetovalec, ki se spozna v svoji stroki, računati na to, da ne bo na svojem posestvu lahko samo izhajal, marveč se bo kolikor toliko lahko tudi dobro počutil. Jaz delam izjemo samo glede nesrečnih vinogradnikov, ki so prišli v mnogih deželah in posebno še na Francoskem v veliko bedo. Njihovi bedi so uzrok pa bolj gospodarski, politični in zakondajni odnosaji, nego kmetijski. Življenje na deželi se boljša, kar se tiče gmotnega stališča, vedno bolj in razlika, ki je bila nekdaj med življenjem na deželi in v mestu, se vedno manjša. Dokazal sem dovolj, kako se prigiba tehnika v prilog kmetijstvu in v škodo obrtnje. Kar bo po položaj predragačilo, je povratak veleposestnikov h grudi in spoznanje, ki se širi v meščanstvu, da ni bilo prav, ko se je ogibalo dežele ter je iskal v mestu dvomljivo srečo. Tako je govoril slavni Francoz. Reči moramo, da je govoril prav. Sreča v mestu in v tvornicah je le mamljiva, pravo srečo isčimo le pri domači grudi! Zato ostanimo kmetje to, kar smo!

Še nekoliko o boju proti malemu pedicu. Na sploh se sedaj pripoznava, da so najboljše sredstvo proti malemu pedicu, ki dela po črešnjah in drugem sadnem drevošču, s kako lepljivo tvarino namazani kolobarji, ki so se o pravem času (to je od oktobra dalje) pritrtili na deblo poškodovanega dreva. Na ta način se zamore vlovit in uničiti veliko število metuljev

samic malega pedica in s tem zmanjšati nadaljnje pomnoževanje. V ta namen rabljena tvarina, ki je dala do sedaj najboljše uspehe, osobito na dolgo trajajoče lepljivosti, je dobro znano lepih iz tvornice Pfropfe v Ustju, ki se imenuje petrin.

Uporaba tega lepila se je vedno bolj vedla kar daje najboljši dokaz o njegovem učinku. Prošlo leto se je po petrini tako močno pospeševalo, da ni mogla tvornica o pravem času praviti naročene množine in zato so ostali mnogi kmetovalci brez lepila. Ker so hoteli mnogi svojari svoje drevje vendar le varovati s kolobarji, namazali so te z navadnim kolomazom v mestu, da zamore ta nadomestiti petrino. Kolomaz na kolobarjih pa se je hitro posušil in metalni prekoračili nekaznovani ter so prišli na dren, kjer so dovršili od narave jim določeni. Uspeh je bil popolnoma ničev in stroški in izguba časa brez koristi. Kmetovalcem priporočamo torej naj ne rabijo podobnih populnoma rezusprem na nadomestkov in naj se za časa prijavijo za načrtočo gori imenovanega lepila, ki v resnici vstreča namenu.

Fr. Gvozdenc.

Prikrajšanje mladja na trti. Nekateri na vinogradniški imajo slabo navado, da prikrajšajo mladje na trti, ki se nahaja na napenjaljih, koj je prvi ali drugim členom nad grozdjem. To je napačno, ker nima potem trta do listja, da bi zamogla dobivati za grozdja potrebne redilne snovi. Pomniti je: mladike na napenjaljih prikrajšati je še nad tretjim listom, ki se nahaja zgoraj na vijšega grozda.

Race se na onih kmetijah, ki imajo poleg hiše vrt ali travnik, prav dobro izplačajo. Če poberejo po vrtu vse polže in tudi gliste pa pridejo prav. Razun tega se živijo od kebrijev, metuljev, gošenic in drugih žuželk. Vrtnih rastlin navadno ne žrejo, aka niso ravno posebne lačne. Našim posestnikom priporočamo to krepiti pleme prav od srca. Posebno se še izplača na rac tam, kjer je blizu voda.

Zveplajte! — Nekateri naši vinogradniški mislijo, ker se ni pokazala zadnja leta grozna bolezen oidiūm tako močno, kakor nedaj, da treba več žveplati. Dobe se celo po nekateri, da pravijo, da žveplje ne koristi nič. Ne verjam tem lažiperokom, marveč žveplajte. Radi morda pač ne smete staviti v nevarnost vinskih pridelka. Žveplati ni treba močno, marveč ne dostuje majhen puš.

Prehuda sredstva za odpeljevanje (Afbühr) so skodljivo. Rabite vled tega dr. Rosa balsam za želodec iz lekarne B. Franze c. kr. dvorni literant v Pragi. To sredstvo ne vpliva skodljivo na alterira prebajanje, temveč ga pospešuje in okrepi. Dobra se v lekarnah. Glej inzert.

Loterijske številke.

Gradec, dne 15. junija: 27, 55, 1, 12, 23
Trst, dne 8. junija: 90, 68, 72, 19, 71

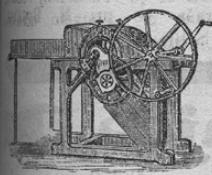
Sprejme se učenec

za trgovino z mešanim blagom z dobrimi šolskimi spričevalom zvest in priden dečko. Nadaljnje eno piletino dekle terpeč službo v gospodinstvih Vpraša se pri gosp. Georg Kaiser Majcen (Monsberg) pri Ptiju.

Svarilo.

Jakob Riechnig, posestnik pri Sv. Lovrencu in njegova soproga Josipina, vdova Gassner imata skupno vse premoženje, ki se nahaja v posesti tega ali onega soproga, bodisi, da je to premoženje na ta ali na oni način pridobil ta ali oni soprog. Vsled tega gospa Josipina Riechnig nima pravice, brez dovoljenja svojega soproga, od tega premoženja karkoli prodati, ali pa čemeriti z dolgov. Jakob Riechnig svari vse tega vsakega, naj brez njegovega privoljenja in njegove soproge ničesar ne kupuje, ali na drugi način ne pridobiva in nej tudi ničesar ne poslujuje, ali prodaja. On bi v nobenem slučaju ne priznal takih, brez njegovega privoljenja žejnjega soproga sklenjenih opravil, zlasti tudi ne njegove soproge napravljenih dolgov, ampak moral tako opravila, če treba, s tožbo izpodjeti.

— Tovarna za poljedelske stroje —
C. Prosch-a v Celovcu

priporocha
izboljšane
vitale (Göpel)
mlatilnice

z najnovejšimi tečaji (lagerji), lahko tekoče. Dalje stroje

na rezanicu delati, trijerje in mline za šrot.

po postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo voznine pro. Prodaja se tudi na obroke, cemiki se pošljajo poštne prosto in zastonj.

Lastna zalogra v Mariboru v Vikringhof ulici

393

Meščanska parna žaga.

Na novem lenthrem trgu (Lendplatz) v Ptiju zavet klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsemu se les hodi, itd. po zahtevi takoj razlag. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

393

Viktorija-dijamantni
prstan

540

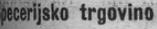

Hans Konrad,

Julijana v Mostu (Brix)

st. 876 na Češkem.

Bogato ilustriran cenik z nad 800 slikami se dopoljuje na zetonj franko.

Specerjsko trgovino
in gostilno

306

v najboljšem stanju v večjem
nju Sp. Slavarske v bližini
cerkev na glavnih cesti
da se v njenem pod ugodnimi
pogoji. Več pove Jch. Windisch
posstavki na Bregu pri Ptiju.

Pekovski učenec

se takoj sprejme pri
Augus Szmodi Egydi
Tunel

405

Stanovanja hiša

se proda blizu Ptiju; kaže za
vrtnarjo oz. prizemja za penzionista; 1/4, ure
oz. Ptija; 1/4 oraža zemljišča.
Natančneje se izve v ured
štajerc.

387

Pekovski učenec

se takoj sprejme v pekarji
Johana Turčiča v Gratičnu
pri Gradcu.

391

Zagor (Brettschneider)

prost, trezen in neoženjen,
vse dobro službo v akord
delu. Ponudbe prevzame
Jan Kunst, gostilna v Žalcu
Sachsenfeld.

388

Vozniki

na bled in les voziti naidejo
dobar zaslužek pri A. Lōsch
pri Sv. Lovrenču na kor.
zeleznici.

375

Pomočna natakarica
(Unterläuferin)

se sprejme takoj pri Hans
Ströhlinu na Bregu pri Ptiju.

394

3 trgovski pomočniki

delo izolani z dobro šolsko
zaključku se takoj sprejme.
Natančneje pove "Štajerc." 403

396

Nova zidana hiša

stemi sobami in dvema kuhinj in kletjo in z gospodarskim poslopjem, 2 dervaricami, 3 majhni hlevi, pol oralna mala, je vse pri hrani, se proda. Adres: Gorni Pohorec, 262 pri Mariboru. 393

Zalogra Radenske slatine

(Radener Sauerwasser)

na debelo in drobno priporocata posebno gostilnici

Brata Slawitsch,

Ptujca v Ptiju.

199

2 kovaška učenca

in 2 pomočnika se sprejme pri
kovaškemu mojstru Alojz
Kores Maribor, Kärtner
strasse 84.

Gostilna z mesarijo

nekaj zemlje gospodarska poslojja — 4 minute od velike želazniške stacije se da v najem. Žganja se proda 4.500 lit. in piva čez 200 hectol. na tetu Natančneje se izve pri "Štajercu". 404

Novozidanha hiša

z lepim vrom blizu ene tovarne (Gewerkschaft) se zaredi bolzezi z prav dočno idočno trgovina vred proda. Blago bi se moralno prevezeti in bi trebal kupec vsega samo 3000 gld. ker nekaj dolgov lahko na hiši ostane. Natančneje pove gospa Miroslav Kolic Guenstein. 406

Prodajalna

na meji mesta Celje, glavna
cesta st. 18 v Gaberiju, lepi
lokal s stanovanjem, se odda
s 1. julijem za 40 K. Tudi se
dotično hiša proda. Izve se
pri Viktor Naslo v Celju.

399

Travnik

3 parcele 5 oralov v bližini
postaje Račje (Kramichsfeld)
za letosno košnjo se da v
njen ali se proda. Ponudbe
se sprejmejo pod naslovom
"Wiese" poste restante Fram
(Frauheim).

389

Učenec

se sprejme pod ugodnimi po
goji pri g. Alojz Pečnik, pe
kovski mojster v Celnicu ob
Dravi pri Mariboru. 308

Ženitna ponudba

Kovaški mojster in posestnik
hiše in grunta 34 let star, zeli
se z dekletem ali vdovo, katera
je nekaj slovenčine zmožna
in par 1000 kron lastnih mla
čenit. Ponudbe sprejme po
posta Ziegler pod "Nr. 28"
poste restante.

Nova velika trgovina

se je pričela v Celju na kolodvor
skem prostoru na voglu hiše

hotela Stadt Wien od

Johann-a KOSS-a

Velika zalogra vsakovrstnega
modnega in perljnega blaga za
ženske, što fi in cajgi za
moške obleke, amerika n
s k i h in tudi drugih s v i l e
n i h r o b c e v, zelo močno belo
platno za perilo in prtiče, srajce,
kravate, ženskega druka (od
fiberja) v o z i č k o v za otroke
od 6 gl. naprej in vsakovrstnega
drugega blaga po zelo
nizki ceni. Postrežba zelo so
lidna.

Za obilni obisk se priporoča.

Johann KOSS, trgovec.

354

Štev. II 22817

328.

Razglas.

Tri deželne stipendije po 600 kron
(šeststo kron) za na Stajersko pristojne poslu
šalce živino-zdravniške visoke šole na Dunaju se
odelijo ob začetku šolskega leta 1907/08 in
sicer se te stipendiji za celih pet let, katera
se za popolno izšolanje potrebna podelijo pod
tem pogojem da je prosilec vreden in potreben
te dobrute.

Prosilec te stipendije se morajo z pravo
močnim reversom zaobljubiti, da po izšolanju te
visoke šole vsaj šest let v živinozdravniški službi
štajerske dežele ostanejo.

Prošnje se vložijo do 31. julija 1907 pri
štajerskem deželnem odboru (steierm. Landes-
Ausschuss.)

Gradec, 26. maja 1907.

402

Od štajersk. dež. odbora.

Sprejme se

1 močan, trezen in zanesljiv konjski hlapci, na
dalje 1 hlapci za hišne in trgovske opravke in
1 soberico, katera zna šivati in je otrok na
vajena. Ponudbe na naslov Lebinger &
Bergmann, Litija, Kranjsko.

399

Lepa mala kmetija

blizu fabrike in blizu cerkve ter šole 1/4 ure od Maribora,
ravnem ležeča se proda. Taista obsegata 4 oralov
in 11 gosen, 1 hiša za stanovanje, gospodarska poslojja,
hlevi za krave in svinje, mlatilnice vse v dobrem stanu;
nadalje en vrt, en sadnik itd. Proda se zaradi odpotovanja
v Ameriko prav po ceni in je treba samo gld. 1000
naplatiti. Blizo je tudi več malih posestev prav po ceni.
Natančneje se izvepri Franz Podlipnik Tesen Nr. 57.
v Mariboru.

400

Ura z verižico samo 2 K.

Slepjaka eksportna hiša je nakupila veliko ur in
ih razpošilja: eno prekrasno, pozlačeno 36 ur
natančno idoč anker-uro z lepo verižico samo 2 K,
obenem se pismeno tri leta jamči. Po poštrem
povzetju razpošilja prusko-slepjaka eksportna hiša

F. Windisch, Krakov, Nr. U/64.

Opomba: Za neslagajoče se desar ur.

Svarilo! Kakor ima vse, kar je dobro,
svoje posnemovalce, tako skuša
v novejšem času tudi neka nesolidna konkurenca porabiti
za se renome staroznanih Rogaskih mineralnih vod
(lastnina štajerske dežele). Omenimo torej, da sta
le "Tempelquelle in "Styria Quelle" pravi rogaski
kisi vodi. Pazi vedno na našo žnamko, ki ima poleg
teh imen štajerski deželni žreb (panter) in na zamašku
Rohitscher.

805

Vzdržanje zdravega želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanju, in urejanju
prekvaljenja ter odstranjanju nepriljednega za
mašenja (Stuhilverstopfung). Dobro, iz zdravilnih zelenjav
pripravljeno, apetit in prehajenje, pospešuje sredstvo,
ki odstrani zame posledice nezmernosti, napačne dijetete,
prehajenje, zamračenje, sestava preobilne kislino n. p.
"Sodobrenen", napenjanje itd. in krčne bolezni odstrani in
zmanjša dr. Rosa balsam za želodec iz spote
te B. Fragner v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavitka nosijo po
stavno deponirano varstveno
marko.

Glavni depot: Apoteka

B. FRAGNER, c. kr. dvorni liferant
„zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinseite 203 kot Nerudastece.

1 cela steklenica 2 K, 1/2 stekl. 1 K. Po pošti proti naprej
posiljati K 150 se 1 malo steklenico, K 280
pa 1 veliko steklenico, K 470 2 veliki, K 8-
4 velike, K 22- 14 velikih steklenic franko
vseh stacionov Avstro-Ogrske posiljati. Depoti
v apotekah avstrijskih.

Jos. Kasimir, Ptuj

trgovina s špecerijo, materijalom, barvnim
blagom, skladisčem pive bratov Reininghaus.

Priporočam:

Dobri sir, najboljše salame, kisle vode,
malinov sok, najboljša žgana kava! —

Redilni prasek za konje,

svinje, redilno apno! —

Karbolinej, ter oljante barve, lak, čepic!

Peljem le dobro blago po najužajih cenah in zagotovljam
vedno redilno dobro posrežbo; Omenim še, da se nahaja moja trgovina

le v lastni hiši, kjer je bila prej glavna tobačna trgovina!

120

Izpis.

Za uravnavo Kötting-potoka med Vojnikom in Skofjevimi pri Celju sprejme se za eno leto jeden paznik (Aufseher).

Prosilec, kateri morajo nemškega in slovenskega jezika zmožni biti naj pošloje svojoročno pisani ponudek, v katerem naj se omeni zahteva plača in zadnja služba do 28. junija na "Steierm. Landes-Bauamt" v Gradcu, kjer se prosilec tudi sam lahko med uradnimi urami predstavi.

Službeni pogoji so: stalna mesečna plača in 14. dnevno odpovedanje in dobijo tisti, kateri so ednakne službe že imeli prednost.

Štajerski deželi stavbinski urad (Steiermärk. Landes-Bauamt) Gračec, 14. junija 1907.

Rosmann m. p.

Edikt

o prostovoljni sodniški dražbi posestva.

C. kr. okrajno sodišče Dobrlavas, odd. I., dovoljuje po naprosbi dedičov po dne 11. maja 1907 umrelom Lorenzom Weidli prostovoljni dražbi istega kmetije (Weidlhuba) v sv. Markemu (na Koroskem), E.-Z. 2, k. obč. sv. Marko pod sodniško določeno cenilno vrednostjo K 12.920-89.

Posestvo, ki pride na dražbo, z gospodarskim poslojem in stanovalno hišo leži 5 minut na strani državne ceste Velikovec-Zel. Kaplja in cirka 5 minut od želazniške postaje Sinčavce, ima lepo, ravno logo, 7 ha, 36 a, 05 m² njiv, 1 ha 48 a 23 m² travnikov in 4 ha 45 a 90 m² gozd za sekati.

Dražba se vrši dne

8. julija 1907 dopoldne ob II. uri

na lici mesta posestva, ki se ima prodati, v Šent Markemu.

Ponudbe pod izklicno svoto se ne sprejmejo.

Upniki, ki so zavarovani na posestvu, obdržijo svoje pravice brez ozira na prodajalno ceno.

Svoja razprodaje se izroči odsposlancu sodnine.

Pogoje se pogleda lahko pri sodnini in se tudi na dnevu dražbe razglasijo.

C. kr. okr. sod. Dobrlaves, odd. I., dne 14. junija 1907.

Ura na perpendikelj z
bilom (Schlagwerk) K 10.50
v lepo poliranem kostnu z orehovo lessa,
30 ur idoča, z belo cifernico, 61 cm visoka
K 10.50.

Ista, 14 dnj idoča, z bilom (Schlagwerk)
na uro in na pol uro K 14.20
Bilo silne, zvonjenje v stolpu zvina ceno
pri prvi ur za K 1.—, pri drugi za K 1.50.

Te ure so v sled svoje vrednosti in krastest
elegantni predmet v pohištvi.

Za vsako uro 3 leta pismene garan
cije.

Razpoložila po povzetju

HANNS KONRAD

Prva tovarna ur v Mostu (Brix) st. 876 (Češko).
Bogato ilustrirani ceniki z nad 3000 podobami se pošiljajo
po zahtevi vsakomur zastonj in franko.

329

Franz Schütz

v sv. Trojici v Slovenskih Goricah

naznanja slavnemu občinstvu, da je zdaj nova slatina pod imenom

„Hl. Dreifaltigkeitsquelle“

izgotovljena. Slatina je 1 uro od sv. Trojice ali ure od sv. Lenarta oddaljena v občini Zgornje Žerjavce in je zelo dobra. Vabi se torej slavno občinstvo na mnogobrojni obisk, da se vsakdo lahko prepriča o dobroti in okusu slatine, katera se bode zelo ceno prodajala!

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-narni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovovanje s strankami ob delavnikih od 8-12 urs.

Občenje z avst. ogersko baniko.

priporoča se glede vsega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakoravnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Samo se plača. 30 dni na poskus pošljem moj pravi, fino poknikjan la solingenški stroj za strženje las, „Atlas“

glasom pogojev mojega kataloga težaj brez nevarnosti za narocevalca, da zamoremo vsakega prepirati o izvrstni trpežnosti našega stroja. Stroj za strženje las narel je iz la solingenškega jekla, najfinje ponikjan, z 36 zobmi, z 2 grebeni za pretakanje, za 3, 7, in 10 mm dolge lase. Vse izvrstno izdelano z rezervnim perom v lepi skaliči z navodilom za uporabo, da lahko vsak takoj lasi stržite. Cena samo 6 kron. II-a vrsta stroj placa se sam, posebno v familijah, kjer so otroci, ker se izdajejo doprinesi v 1/4 letu.

Navadne stroje za strženje las, ki so takoj za nlo, nimam. Stroje za strženje brade režejo na 1 mm 5 kron. Škarje za konje in pse, ki so za vsakega ki ima konje in pse neugibno potrebovano 5 kron. Pošilja po poštnem povzetjem.

Hans Konrad v Brüks-u štev. 876 (Češko). Cenik z mnogimi podobami trez 3000 vsakemu zastonji in franko.

Blago iz zlata, srebra in Kina-srebra ure in optične predmeti, se posebno in čudovito po ceni kupi samo pri **M. Gspaltl**

Trgovina iz zlatom in optičnim blagom v Wegschaiderjevi hiši v Ptaju.

Pisarno za posestvo in hipoteko, od oblasti dovoljena in protokolirana. **Karl Križek, Maribor, Burggasse 8**

preskrbuje nakup in prodajo graščin in posestev, tovarniških podjetij vsake vrste, stanovanj, vil, letovišč, mlinov, prostorov za zgradbe, njiv, travnikov in gozdov itd., dalje preskrbuje posodo — jila na prvo in drugo vlogo. Sam prodam v Mariboru veliko število najrazličnejih lepih in jako cenih posestev, kakor tudi v raznih večjih krajih po spodnjetajerski deželi, Pojasnila dajem vsak čas in brezplačno.

Najboljše klajno apno s dobi samo pri **Adolfu Sellinschegg** Ptuj nasproti mestnega gledališča (teatra).

Trgovska hiša s kono, točenjem žganja, med in kave ter špecerijsko proizvajalno, z pohištvo v obeh prodajalnah se prav tako iz proste roke zaradi bolezni. Ugodni plačilni pogoji. Vpraša se pri N. Bratincu Maribor, Schmiedpla 2.

Jajca

kupuje po prav dobrni ceni And. Suppanz, naš povalec jajc v Ptaju (Rossmanova hiša blizu posojilnice) in v Središču (Dečkova hiša).

Oblastveno varovan! Vsake ponarejanje kaznilo!

Edino pristen je

Thierryjev balsam

z zeleno varševano zamko z 12 majhnih ali 6 dvojnah steklenic ali velika specijalna steklenica s pentimentnim zaklopkom K 5—.

Thierryjevo centofolijsko mazivo za vse šča za tako stare rane, vse poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Poljubno se samo po povzeti ali denar napraviti. Te dve domaci zdravili ste kot najboljši splošnoznanji in starejši.

Naslavljaj, ne sa lekarinja A. Thierry v Pragi. Zaloga po skoro vseh lekarinah. Kupice s tisočizvirnih zahvalnih pisem na stojni in poštne prosto.

Fabrika za poljedelske in vinogradniške mašine

Josef Dangls Wtw. Gleisdorf

priporoča najnovješje „Göpeln“, matilno stroje, mašine za razrezovanje krmne, šrot-milne, za rezanje repe, „Maisrebler“, tribure, za gnijenico, brana za mahanje, egge, konjske mrvice, gnijenice, grbovne grabičke, vile za mrve, vile za travo in trave, najnovješje milne s kamnitimi valjki in cinarimi, „Vorbrecher“, hidraulične prese (z originalnimi Diff-Hebelpresswerkze Paffat Doseher (z največjim uspehom), se dobijo le pri meni).

Angleški „Gussstahlmaschine“

Rezervni deli. Prodaja mašin tudi na čas in rancijo.

334

Gumi

— za zeleno cepljenje —

(Rebengummi zur grünen Veredelung)

najizvrstnejši —

prima-vrste, garantirano blago, priporoča s njenim odjemalcem

brata Slawitsch v Ptaju.

V ptujskem mestnem sopremem kopališču

se dobijo odsihmal kopete s hlapom po nizkih cehah. Vsak navaden dan I. ura popoldan in večake nedelje in vsak prvi in drugi predpoldan za 60 vin. (30 karjev.)

Vedrte ptujskega mestnega kopališča (Ptuj Badeanstalt).

Za sv. birmo!

Priporočava vsem cenjenim kupcem svojo veliko zalogu blaga. Posebno opozarjamo šivilje, da ogledajo naše razno blago in naglašamo, da dobijo vse po znani pošteni in nizki ceni pri-

brata Slawitsch trgovina v Ptaju.